

Ten minste houdbaar tot

ROBRECHT VANDEN THOREN

Na opening snel consumeren

Liv Laveyne
Gezien op 11 november 2026
De Expeditie, Gent

In zijn vierde comedyshow ‘Ten minste houdbaar tot’ vlucht Robrecht Vanden Thoren weg van een babyshower en verschanst hij zich in de kelder van zijn huis. Tussen de tweedehands babyspullen en de handafdruk van zijn overleden oma mijmert hij over zijn eigen houdbaarheidsdatum.

22 NOVEMBER 2026

In zijn eerste show vertelde hij over zijn scheiding, zijn tweede show ging over het vinden van een nieuwe liefde, zijn derde over verloren vriendschappen. En ook ditmaal surfen we mee op het wel en wee van het leven van Robrecht Vanden Thoren. In deze vierde show wil zijn lief een kind, maar daar voelt Vanden Thoren zelf weinig voor.

Aan de ene kant stuitert de wereld vrolijk richting de afgrond. Aan de andere kant is er Bowie: kind van een kennis en een ADHD-ettertje, dat hem tot het uiterste drijft op een babyshower die anderen in zijn eigen huis geven. Geen wonder dat hij de feestvreugde boven liever laat voor wat ze is en zich in de kelder verschanst, tussen tweedehands babyspullen en de afdruk van zijn grootmoeders hand in zo’n oud spijkerbord met pinnetjes: een herinnering die je met één beweging uitwist.

Vroeger was alles beter

Vanden Thoren kiest - een voorspelbare theatrale truc - voor de valse start: hij belooft te beginnen, maar komt er maar niet toe. Telkens als hij terug het keldertrapje wil oplopen om zijn grote (r)entree te doen, houdt iets hem tegen. Er liggen immers te veel ergernissen op de maag van deze mid-veertiger. Vroeger was alles beter, vindt hij: vroeger had je in het theater nog souffleuses en ouvreuses (wie weet nog wat dat zijn?) en bestelde je op café bij een mens, niet via een QR-code. En dan is er nog de commerce en consumptie: met Halloween, en een kerstman die zijn rode pak aan Coca-Cola te danken heeft.

Vanden Thoren levert best vermakelijke ergerniscomedy, al hebben we dit allemaal al

eens vaker, elders, én beter, gehoord.

Vanden Thoren levert best vermakelijke ergerniscomedy, al bekruipt mij het gevoel dat we dit allemaal al eens vaker, elders, én beter, hebben gehoord. Ook grappen hebben een houdbaarheidsdatum, en van deze is die ruim verstreken.

Gelukkig is er de acteur Vanden Thoren die we kennen van film, tv en Compagnie Cecilia. Waar de inhoud het laat afweten, houdt hij met zijn spel de voorstelling overeind. Stand-up is het niet en cabaret evenmin, ook al tokkelt hij af en toe op een gitaar of – een ambitie tot circus - jongleert hij als een kermisclown met babypoppen. Vanden Thoren mikt eerder op het humoristische verteltheater waarin Wouter Deprez en Wim Helsen grossieren. Alleen ligt die lat in deze show te hoog.

Een molotov in huis
Na de triviale ergernissen komt de aap eindelijk uit de mouw: zijn lief wil een kind. Vroeger volstond het om ideale vader te zijn als je een kroonkurk met je tanden kon aftrekken, maar hoe boks je vandaag op tegen de verwachtingen? En wat als hij, met zijn DNA en een cocktail van onvoorspelbare factoren, eerder een molotov in je huis gekeild krijgt dan een ‘wolk van een kind’? Samen met die twijfels sluipt ook overspel het verhaal binnen. Van ergernis gaat het naar bekenteniscomedy, ook wat het seksleven van mannetjesdier Vanden Thoren betreft. Niet blijft ons gespaard: van het onbeschaamd ontkennen van de ontrouw tot zijn verspild zaad tussen de borsten van zijn vrouw.

‘Ten minste houdbaar tot’ is onderhoudend tot het laatste applaus weerklinkt.

Dan toch maar een kind? Misschien moeten we risico en avontuur weer toelaten, oppert Vanden Thoren. Zoals de acteur die kan improviseren en inspelen op onvoorziene omstandigheden, zoals de beste acteurs dat vroeger konden, aldus zijn oma, de souffleuse. Wat meer risico en avontuur, het is een mooie gedachte, die Vanden Thoren zelf misschien wat meer ter harte had mogen nemen.

‘Ten minste houdbaar tot’ brengt niet de grootste inzichten, en evenmin de beste grappen. Maar is wel onderhoudend tot het laatste applaus weerklinkt. En dat is misschien net iets te kort qua houdbaarheidsdatum voor een goede comedyshow.